

Sygn. akt III Ca 100/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt I C 1984/15

oddala apelację.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 100/17

UZASADNIENIE

Powódka D. B. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 10 2015r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwana błędnie przelała kwotę 10 000 zł przysługująca powódce z polisy z tytułu zgonu jej męża, na konto jej nieżyjącego męża w baku (...) S.A. i obecnie kwoty tej powódka nie może uzyskać. Wskazała, iż dochodzona kwota nie wchodzi w skład spadku.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna

w W. wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Pozwana przyznała, że powódka była uprawniona do otrzymania świadczenia z tytułu zgonu jej męża i należna kwota została przelana na rachunek bankowy wskazany przez powódkę w formularzu zgłoszeniowym. Wskazała, że w dniu

15 10 2015r. otrzymała dyspozycję wypłaty w/w świadczenia z podaniem innego rachunku bankowego, przy czym druk ten niej był opatrzony podpisem osoby ubezpieczonej, ponadto dyspozycja wpłynęła już po zleceniu wypłaty świadczenia zrealizowanego według pierwotnego zgłoszenia 13 10 2015r.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju w wyroku z dnia 10 11 2016r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 11 2015r. do dnia 31 12 2015r., a od dnia 1 01 2016r.

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 805 k.c. i art. 829 § 1 k.c. oraz art. 831 k.c. Następnie dokonała oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w konkluzji uznał, że nie można w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości stwierdzić, czy świadczenie należne powódce zostało zrealizowane przez pozwaną na ten sam rachunek bankowy, który został wskazany w zgłoszeniu roszczenia. Z treści pisma pozwanej skierowanego do (...) S.A. z 29 10 2015r. nie został wskazany numer całego rachunku bankowego na który zrealizowano świadczenie – brak jest ostatnich 4 cyfr. Pozwany natomiast nie wyjaśnił istniejących rozbieżności w numerach rachunków. Stwierdził zatem, że wobec wątpliwości co do prawidłowości zrealizowanego świadczenia brak jest podstaw do uznania, że zobowiązanie pozwanego wobec powódki wygasło wskutek spełnienia świadczenia.

O należnych powódce od pozwanego odsetkach ustawowych za jego opóźnienie się w zapłacie dochodzonej należności orzekł na podstawie regulacji art. 481 k.c.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w W.**, który wniosła o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów powstępowania za obie instancje.

Podnosiła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne i procesowe, regulację:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie oceny w sposób dowolny, poprzez błędne przyjęcie, iż pozwany zobligowany jest do ponownego wypłacenia na rzecz powódki kwoty 10 000zł pomimo przyjęcia swojej odpowiedzialności i wypłaty pełnego świadczenia na wskazany przez powódkę numer rachunku bankowego;
- art. 805 § 1 k.c. poprzez jego błędną interpretację, polegającą na przyjęciu przez Sąd, iż pozwana nie zrealizowała swojego obowiązku wynikającego z w/w przepisu;
- art. 354 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie w efekcie przyjęcia przez Sąd, iż pozwana nie spełniła swojego zobowiązania zgodnie z jego treścią.

W uzasadnieniu apelacji podnosiła, iż zrealizował należne powódce świadczenie z tytułu zgonu małżonka w sposób należyty, zgodny z warunkami ubezpieczenia a przede wszystkim zgodny z dyspozycją powódki. Tym samym nie może ponosić odpowiedzialności za błąd powódki.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia (zawarte w części ustalającej uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia) mają podstawę w informacja zawartych we wskazanych źródłach dowodowych.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego jest logiczna oraz mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ja podziela.

Skarżąca w ramach podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia wskazanych w apelacji regulacji prawa procesowego w istocie kwestionuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego (termin wymagalności roszczenia).

W tej zatem części apelacja tylko werbalnie odnosi się do podstawy faktycznej zaskarżonego wyroku i tym samym zarzut ten nie ma wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (orzec. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

W sprawie bezspornym jest, że pozwana w ramach polisy nr 902 198, wobec zgonu ubezpieczonego F. B. była zobowiązana

do wypłaty na rzecz uprawnionej powódki świadczenia – 100 % sumy ubezpieczenia równoważnej kwocie 10 000zł.

Zgodnie z dyspozycją powódki z dnia 13 10 2015r. miała ona zostać pierwotnie przekazana na rachunek bankowy o numerze (...) - (...) (k-32 akt), a po jej zmianie w dniu 15 10 2015r. miała ona zostać przelana na wskazany przez powódkę rachunek bankowy o numerze (...) (- 35 akt).

Z materiału sprawy wynika, co potwierdza treść przywołanego przez Sąd Rejonowy pisma wystosowanego przez pozwaną do (...) w dniu 29 10 2015r. (k- 36 akt), że powyższa kwota została przelana przez pozwaną w dniu 14 10 2015r. na rachunek bankowy o numerze (...).

W toku postępowania skarżąca nie wykazała jednak, iż ten ostatni rachunek należał do powódki (art. 6 k.c.), a gdyby nawet zgodnie z twierdzeniami pozwu przyjąć - jak tego domaga się apelacja - iż należał on do spadkodawcy,

to w postępowaniu nie wykazano w przewidziany prawem sposób (np. przez złożenie odpisu postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po F. B. z którego wynikałoby, że powódka jest jego spadkobiercą lub w inny sposób), że może ona dysponować środkami pieniężnymi zgromadzonymi na jego rachunku i co za tym idzie, że pomimo wadliwego przekazania przez pozwaną przedmiotowej kwoty na inny rachunek bankowy powódka nabyła przelane

przez pozwaną środki pieniężne.

Dlatego w materiale sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż pozwana wykonała zobowiązanie, co powództwo czyni uzasadnionym.

Znalazło to ostatecznie prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, wobec czego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Resumując zaskarżony wyrok odpowiada prawo i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek